

Peștișorul din vis

poveste de
Iulian Tănase

Când a ajuns la Roma, la Fontana di Trevi, lui Matei i-a revenit în minte visul cu peștișorul. Părinții lui făceau poze, erau bucuroși că aleseseră Roma ca destinație de vacanță, însă în mintea lui înota peștișorul de argint care îi apăruse în vis de mai multe ori și care, încet-încet, devenise cel mai bun prieten al lui. Abia aștepta să adoarmă ca să poată sta de vorbă cu peștișorul de argint. Dar acum nu visa. Era treaz și peștișorul înota liniștit în apele limpezi ale minții lui de copil în vârstă de trei ani.

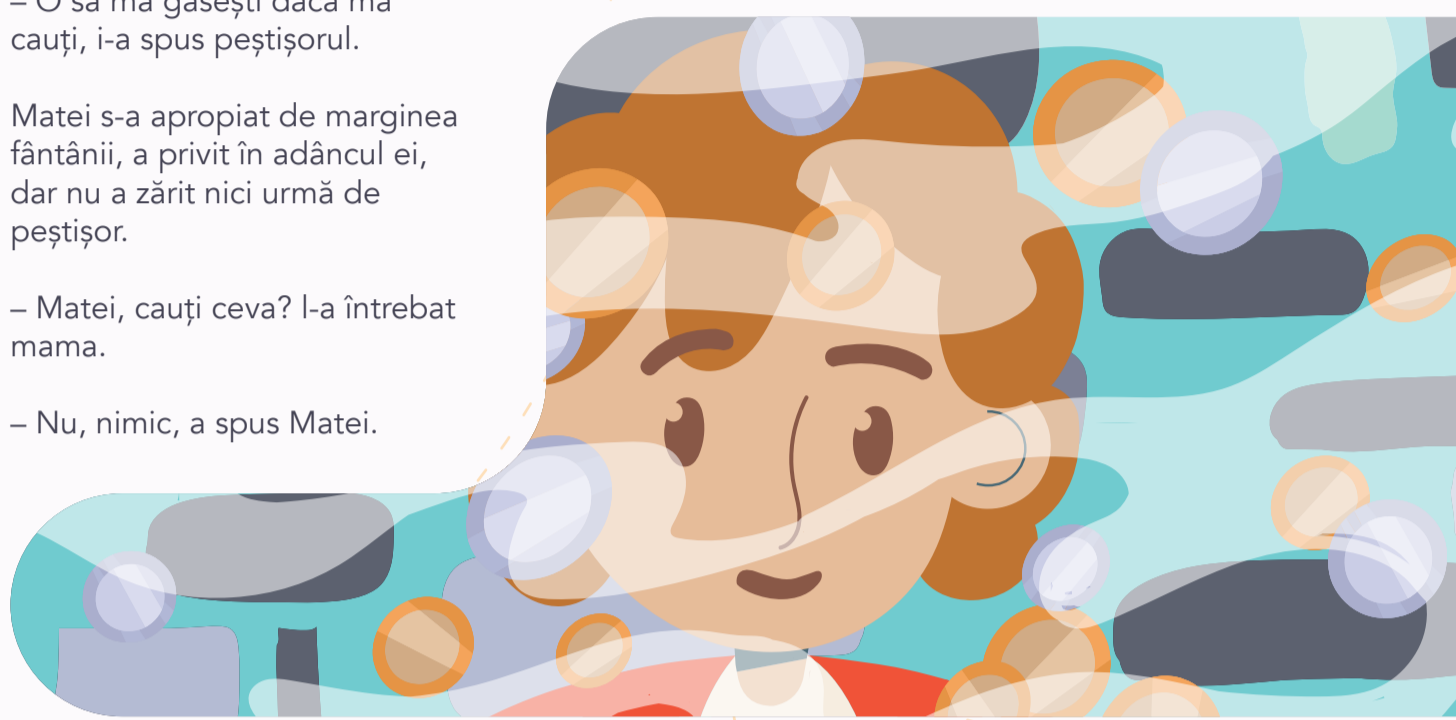

– O să mă găsești dacă mă cauți, i-a spus peștișorul.

Matei s-a apropiat de marginea fântânii, a privit în adâncul ei, dar nu a zărit nici urmă de peștișor.

– Matei, cauți ceva? I-a întrebat mama.

– Nu, nimic, a spus Matei.

Tot ce vedea în adâncul fântânii erau niște monede, unele argintii, altele aurii, dar nici una dintre monede nu se mișca.

Și-a fixat privirea pe o monedă anume, la fel cum, noaptea, îți alegi o stea de pe cer, îți fixezi privirea pe ea, în speranța că steaua va începe să se miște, să îți facă semne. Moneda însă nu se mișca. Moneda nu era peștișorul de argint care tocmai îi șoptise:

– O să mă găsești dacă mă cauți.

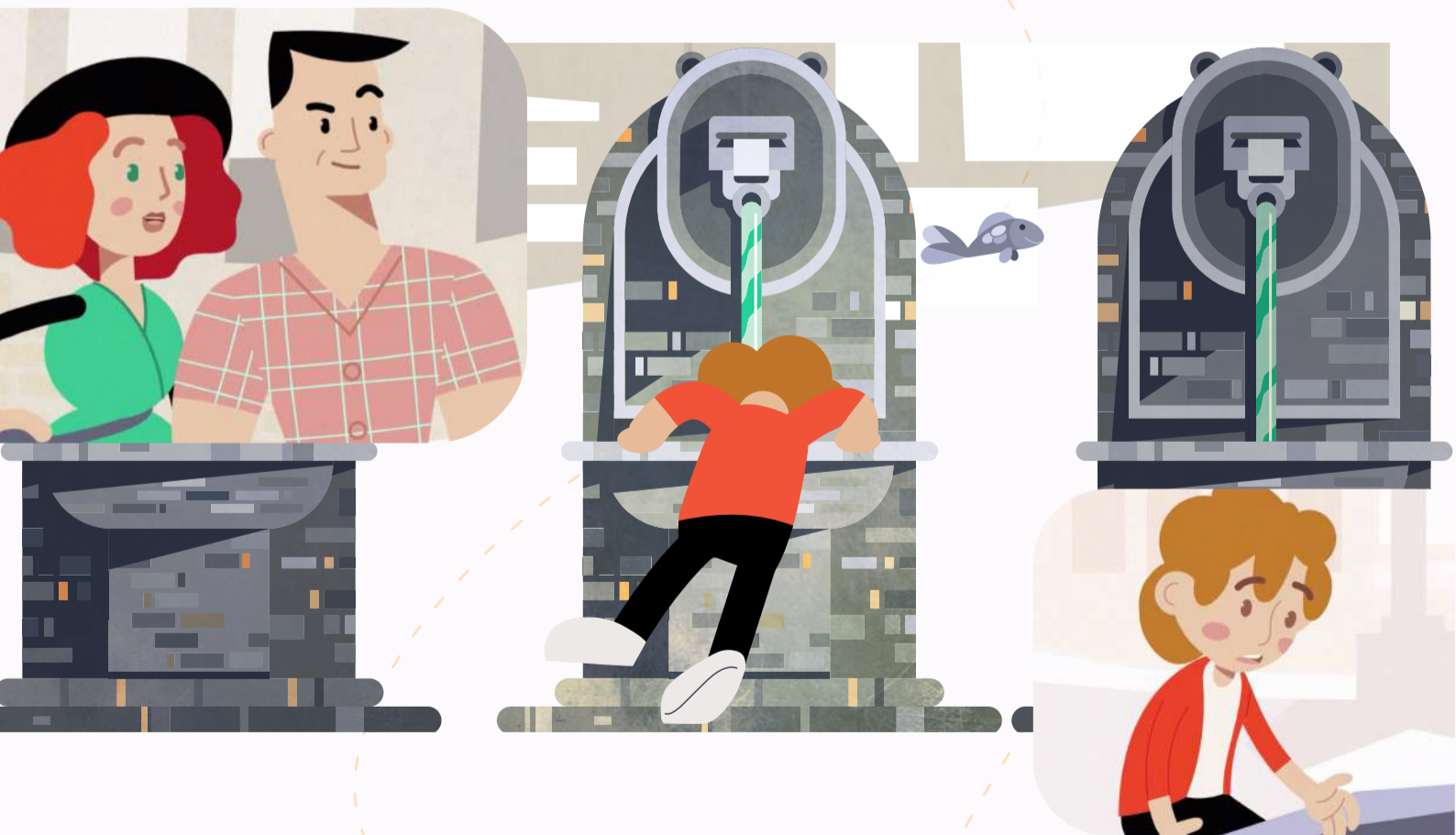
– Să plecăm de-aici, a spus Matei.

– Matei, s-a întâmplat ceva, l-a întrebat tatăl.

– Nu, nimic, doar vreau să mai mergem și în altă parte.

Între timp, peștișorul de argint dispăruse din mintea lui Matei.

Străzile din Roma erau scaldate într-o lumină galbenă și densă, ca o miere de albine. Matei se oprea la fiecare țâșnitoare întâlnită în cale, se stropea cu apă pe față, pe mâini, chiar și pe haine, scoțând chiote de bucurie. Părinții nu se supărau pe el, nu îl certau, erau în vacanță și în vacanță trebuie să te distrezi.

Apoi au ajuns în fața unei țâșnitori. Matei s-a apropiat de ea și și-a întins palmele făcute căuș în fața jetului de apă. S-a întors într-o parte, cu fața spre părinții lui, ținându-și palmele spre firul de apă. Apoi s-a întors înspre țâșnitoare, și în micul lac din căușul palmelor lui mici l-a văzut pe el, pe cel mai bun prieten al lui. Peștișorul de argint înota vesel în palmele lui.

Nu visa.

